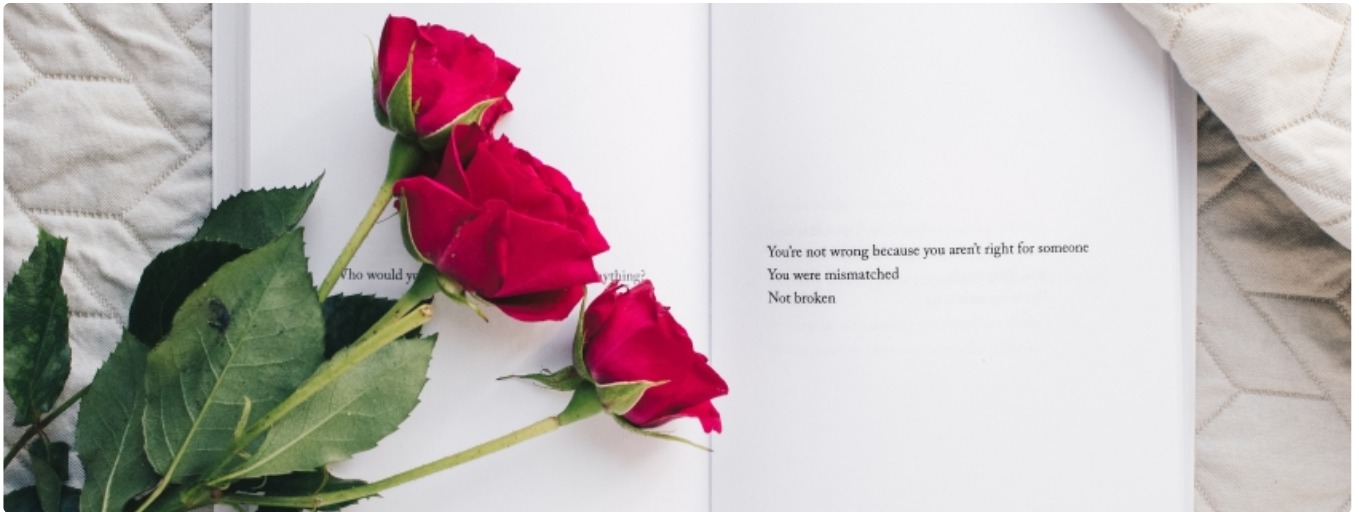

ROSES DE SANG DE DRAC

La diada de Sant Jordi, que té lloc cada 23 d'abril al nostre poble, es basa en la llegenda de Sant Jordi..... En un poble per les terres de Montblanc, vivia en una cova un drac ferotge que tenia tot els habitants atemorits, doncs devorava les persones i els ramats d'animals sencers. El poble, per calmar-lo, va decidir que li entregaria cada dia una persona escollida a l'atzar, i l'atzar va voler que la primera víctima en sacrifici fora la filla del rei. El rei, desconsolat, va enviar la seva filla a la cova del drac. Però, diu la llegenda, va aparèixer, muntat en un preciós cavall blanc, un cavaller per salvar la princesa, i que lluitant de la manera més valenta, amb la seva llança va travessar el drac, que morí a l'instant. De la sang d'aquest, nasqueren roses, símbol d'amor i sacrifici. I, com en tots els contes i llegendes, el cavaller i la princesa varen viure feliços per sempre més..... Va començar llavors el costum de regalar, en aquest dia, una rosa vermella a la noia estimada.

La rosa, per al nostre poble, amb els anys ha esdevingut un símbol d'amor molt important i s'utilitza tot l'any per felicitar, commemorar i per enviar missatges d'amor, però és imprescindible regalar-la el dia de Sant Jordi. Tal i com va dir Brighton al 1968, un símbol és una cosa a la que un grup de persones a decidit assignar-li un significat determinat, sense que existeixi relació entre l'objecte i el que simbolitza (les flors, normalment s'empren per decorar la casa o el jardí). La rosa és un dels símbols més bonics del nostre poble, tant és així que ja comença a esdevenir un símbol d'amor estès arreu del món.

Ram de roses símbol de la diada- Barcelona 2018

D'aquesta llegenda, com de totes les llegendes, neix doncs una tradició. Cada any, el 23 d'abril, els homes surten al carrer per comprar una rosa vermella a la seva estimada.

Al mateix temps també es venen llibres, que al principi estaven especialment dirigits als nens, llibres amb dibuixos que explicaven la llegenda de Sant Jordi.

Així doncs, els carrers s'omplen de flors i de parades de llibres; molts llibres pels nens, molts llibres de dracs, i contes de cavallers i princeses. Amb aquesta tradició es pretén també fomentar al gust per la lectura dels més petits.

Parada llibres infantils –Rbla Catalunya 23 abril 2018

Pares, mares i fills passegen junts pel centre de la ciutat, aturant-se a cada parada per mirar llibres i triar el que més els agradi. Amb el temps, la compra del llibre ha deixat de ser alguna cosa exclusiva pels infants i s'ha estès a tothom. En un principi, la noia regalava un llibre al seu estimat, però avui tant homes com dones regalen llibres, i aprofiten la diada per comprar-los també per a ells mateixos.

En aquest dia festiu, la gent està al carrer i aprofita per passejar tranquil·lament. No es respira tensió en l'ambient, es veu la gent somrient, cosa que no passa quan pugem al metro als matins de cada dia. La gent surt també al carrer per a veure aquest ambient tant agradable que crea el fet de que hi hagi tanta gent. La gent atrau la gent. Aquesta atracció forma part de la identitat del poble i uneix a les persones. Aquest és la missió principal de les tradicions populars, fomentar el sentiment d'unitat d'un poble.

Però perquè una tradició com aquesta funcioni com cal, és necessària una preparació que comença molts mesos abans. En aquest procés de preparació ja hi estan implicats diferents sectors de la societat: les editorials, els comercials, els escriptors, les llibreries, els pagesos, els vivers de roses i per descomptat l'administració pública. Tot un conjunt de la societat treballa i s'organitza. Aquesta feina ja abans del dia assenyalat també uneix a les persones que treballen per a un mateix objectiu: crear la diada desitjada.

Un cop arriba el dia assenyalat, que comença tant bon punt que es fa de dia posant les parades i enllestint els últims detalls, s'organitzen tot una sèrie d'actes culturals i commemoratius com per exemple la firma de llibres per part dels seus autors, les representacions de la llegenda de Sant Jordi, xerrades literàries ... Amb tot això, neix poc a poc un sentiment d'unitat amb els altres amb els quals compartim la tradició. Per aquest motiu, el dia d'aquesta jornada es converteix en una festa popular en la que hi trobem altres símbols importants a més a més de la pròpia rosa; l'espiga que acompanya la rosa, símbol de la revolta dels segadors al 1640 que forma part de la història del poble; la decoració amb roses de la façana de les cases més emblemàtiques de l'arquitecte català Antoni Gaudí, la casa Batlló i la Pedrera; la senyera. De fet, veiem senyeres a tot arreu. Les banderes, són símbols molt importants perquè en elles estan implícits molts significats. En el cas de la senyera, sota el seu símbol s'uneix el poble de Catalunya. Un poble que comparteix ja una llarga història, llengua i identitat cultural representada per tradicions com aquesta.

Casa Batlló, Pg de Gràcia – 23 abril 2017

Aquesta festa és un exemple de que identitat i cultura son inseparables, ja que la identitat es construeix a partir dels diferents aspectes culturals. Clifford Geertz, en el seu llibre *La interpretación de las culturas*(1992), presenta la cultura com una "teleraña de significados" que nosaltres mateixos anem construint i teixint al llarg del temps i en el que finalment quedem irremeiablement enganxats. D'aquesta manera, els catalans ens sentim profundament units en un dia com aquest en que si bé es veritat que a tothom li agrada aquesta tradició (estrangers, visitants, en resum gent de fora) només nosaltres, els catalans, som capaços d'entendre-la des de el seu significat més profund, coneixedors de tots els símbols que s'hi representen.

Vist des de fóra, amb una mirada antropològica que vol ser neutra, crec que tot i no conèixer aquesta tradició i el seu origen, es compren perfectament que és un dia molt especial per aquest poble, en que la gent gaudeix de passejar amunt i avall i tothom du roses i llibres a les mans. Es veu que aquesta tradició dóna molta importància a la lectura i a la cultura en general. L'observador pot veure també que és un ambient en el que el vincle familiar és essencial. Tot això dona una càrrega emotiva molt gran. L'observador, pensarà també que som un poble molt lector, però el cert és que les vendes de llibres del dia de Sant Jordi representen el 15% de les vendes de llibres de tot l'any a casa nostra. Comprar un llibre esdevé la necessitat de la tradició, i això demostra també la importància d'aquesta diada en la que aquest sentiment durà a la gent a comprar i regalar llibres encara que el destinatari no sigui lector i el llibre acabi no sent llegit. Amb una mirada més positiva, aquesta festa aconseguirà també cada any fer nous lectors novells, tant entre els més petits com entre els adults.

Així doncs, insisteixo en que les tradicions populars tenen molta força basada en la intensa càrrega emotiva que donen els significats compartits per les persones que hi participen. També podem parlar de complicitat. Allò que fa que ens sentim a prop dels altres encara que no els coneguem, a partir d'un petit gest, com el nostre gust pel llibre que fulleja la dona del costat, o la rosa que compra aquell senyor, que du una espiga i i dibuixada la senyera, com la nostra. Signes de pertànyer a un mateix eix social, polític i emocional.

El dia de Sant Jordi es respira diferent. I això és palès tant pel mateix poble involucrat en la festa com per l'observador de fora. La emotivitat fa que sigui un dia en el que tots som molt amables. Si algú ensopega, demanen perdó ambdues parts; els cotxes deixen passar als vianants tot i estar verd el seu semàfor, i ningú no s'enfada. Això dura tant com la diada, el temps de la festa, però val molt la pena viure-ho.

Per a mi ha estat molt agradable passejar sola en un dia de Sant Jordi, pels carrers del centre de la ciutat, barrejant-me entre la gent, fotografiant-los, veient les seves actituds, la mirada del infants il·lusionats, les parelles agafades d'una mà, duent sempre la noia la rosa vermella a l'altra.

Sant Jordi es una de les festes tradicionals més boniques del poble de Catalunya, i des de dins i des de fora, implicat o observador, tothom en gaudeix.

Sant Jordi s'internacionalitza cada cop més, i ja es celebra a Paris, a Nova York i a d'altres ciutats del mon. És cert i jo penso que hi ha dos motius. El primer és que els catalans ho celebren arreu on són, i hi ha catalans un mica per tot arreu, i el motiu més important és que les tradicions més boniques acaben sempre traspasant les fronteres.

Barcelona, 23 d'abril de 2018

Helena Gadea

Directora

Atelier de Sarrià

ABRIL 23, 2018 /

Compartir esta entrada

0

COMENTARIOS

Dejar un comentario

¿Quieres unirse a la conversación?
Siéntete libre de contribuir!

Nombre *

Correo electrónico *

Web

Publicar comentario

2019 - Atelier Bonanova / Atelier de
Sarrià

Política de
Privacitat

Avis Legal i Condicions d'ús

Política de Cookies

Acceptar

Aquest lloc web utilitza cookies, tant pròpies com de tercers. Si continúes navegant, considerem que accepta el seu ús.